

برای توجه به خوشنویسی همچنان چشم انتظار وعده‌ها هستیم

پروورش پیگیر تفاهم‌نامه بودیم اما تره‌ای برای آن خُرد نکردند و مفاد آن تفاهم‌نامه را در سیستم اداری حذف کرده است. در استان خوزستان بارها با مدیران آموزش و پرورش خوزستان به گفت‌وگو نشستیم و تعریف و تمجید هم می‌کردند ولی به دلیل انبوهی از مسائل اداری پیشنهاد مورد نظر را گم می‌کردند. اما کار دیگری که کردیم این بود که از طریق مدارس شروع به انتشار بروشور و پوستر کردیم. یک پوستر «بسم الله الرحمن الرحیم» چاپ کردیم و در پنجاه درصد مدارس استان خوزستان توزیع کردیم. در برخی از مدارس هم کارگاه خوشنویسی برگزار کردیم.

کم لطفی به خوشنویسی در بین دیگر هنرها

خوشنویسی ضربه خورده است. برخی فکر می‌کنند چون خوشنویسی یک قدمت ۱۵۰۰ ساله دارد پس باید به آن نگاه ژنتیکی و ارثی داشته باشند و قرار نیست اگر شخصی از دست خط بدی برخوردار است خوش خط شود. برخی هم فکر می‌کنند اگر شخص یا خانواده‌ای ذاتا خوش خط هستند پس قرار نیست بقیه خوش خط باشند. در حالی که خط اکتسابی است. من شخصا در نوجوانی دست خط بدی داشتم. با تمرین ۱۶ ساعت در روز و مطالعه و کوشش فراوان به خطاط مطرحی تبدیل شدم. از

سویی متولیان فرهنگ و هنر کشور از جمله وزارت فرهنگ و ارشاد برای خوشنویسی تره‌ای خرد نمی‌کنند. چون انجمن خوشنویسان را یک NGO می‌دانند که رویکرد خاص خود را دارد و وزارتخانه هم هیچ اعمال نظری بر روی آن ندارد. به همین دلیل هیچ بودجه‌ای هم به انجمن خوشنویسان ایران نمی‌دهد. اما سایر انجمن‌ها مثل موسیقی، تئاتر، سینمای جوان، شعر، قصه، هنرهای تجسمی را زیر مجموعه خود دارد و به آنها ردیف بودجه اختصاص می‌دهد. اما چنین احساس مسئولیتی نسبت به هنر خوشنویسی ندارد. البته من از رویکرد مدیران فعلی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خوزستان اطمینان دارم که تمام تلاش و کوشش خود را برای توجه به هنر خوشنویسی خواهند کرد. اما ایراد من به سیاست‌های کلی وزرات فرهنگ و ارشاد در کشور است.

خوشنویسان و جشنواره قرآن و عترت

با اینکه بیش از چهل دوره جشنواره بین‌المللی قرائت قرآن در ایران برگزار می‌شود اما حتی یک دوره جشنواره کاتبان قرآن در خوزستان برگزار نشده است. پیامبر اکرم(ص) بین قاریان و کاتبان قرآن تفاوت قائل نمی‌شد. امام علی(ع) با کاتبان قرآن با عدالت رفتار می‌کرد. تمام

این موضوع ورود می‌کند و توجه به خوشنویسی و کتابت قرآن را مورد توجه قرار می‌دهد.

سابقه تاریخی نی در خوزستان
بله همین‌طور. من تمام نیستان‌های ایران را دیدم و چیدم. «تی که ادریس تراشد قلم است / گل که عیسی‌اش ترازد مرغ است». پس نی به تنهایی ارزشی نداشته است. اما از زمانی که نی به قلم تبدیل شد ارزش آن چندان شد. بر اساس اسناد قدیمی و مشاهده اسناد تجاری و دریانوردی اشاره به کالایی به نام نی خطاطی بر می‌خوریم که از هندوستان به شوشتر که مرکز خوزستان بود آورده می‌شد و پس از آن در محدوده شوشتر و دزفول امروزی کاشته می‌شد. مثلا وحشی‌ترین نی گوستی بین گچساران تا یاسوج قرار دارد. در کردستان نوعی از نی است که گوشت کمتری دارد ولی پوخته آن سفت‌تر است. در شمال ایران نوعی از نی دارای پوخته و گوشت است اما فاقد مغز است. حتی خیلی از نی‌ها فاقد آوند هستند. اما نوعی از نی که در دزفول امروزی است خاص‌ترین، زیباترین و مستحکم‌ترین نی در دنیا است. چون دارای پوخته، مغز، گوشت، پی و آوند است. این نوع نی حتی ارزش تجاری هم دارد. البته در این مصاحبه جا دارد که از تلاش زنده‌یاد «عباس نژادفتحی» برای کاشت و پرورش نی در شوشتر یاد کنم.

انجمن خوشنویسی اهواز در تنگنا
بزرگترین مشکل انجمن خوشنویسان اهواز مکان انجمن است. انجمن خوشنویسان اهواز در شهرستان اهواز با وجود برخورداری از جمعیت یک و نیم میلیون نفری فقط در یک اتاق ۲۴ متری مستقر است. حداقل باید دارای پنج شعبه در سطح شهر اهواز باشد تا هنرجویان مسافت‌های طولانی را طی نکنند. در همین فضای ۲۴ متری گاهی همزمان چند استاد در حال تدریس به شاگردان خود هستند. حتی خود ساختمانی که در کیانپارس قرار دارد و انجمن در آن مستقر است با مشکلاتی مواجه می‌باشد که البته شایسته هنرمندان هم نیست. فاقد هرگونه عنصر جذابی است. با اینکه ساختمان خانه هنر چند منظوره فرهنگی و

هنری است گاهی خودمان در انجمن خوشنویسان در رفع مشکلات آن تلاش می‌کنیم اما کافی نیست. با این وجود تا قبل از اینکه بنده مسئول انجمن خوشنویسان اهواز شوم هیچ خوشنویسی دارای درجه استادی نبود اما هم اکنون ده نفر درجه استادی دارند. نزدیک ۲۰۰ نفر خوشنویس دارای درجه فوق ممتاز هستند. عیار خوشنویسی به سطح شایسته‌ای رسیده است. همچنین در زمینه تراش قلم، خوزستان در سطح اول است. البته امیدوارم که ساختمان خانه هنر که در کنار تالار آفتاب در بلوار لشکر احداث شد هرچه سریع‌تر افتتاح شود تا انجمن‌ها سامان بهتری بگیرند. البته معتقدم خانه هنر فقط بخشی از شهر را پوشش می‌دهد و جابگو همه هنرمندان نیست. اهواز کلان شهر است و قطعا لازم است که انجمن خوشنویسان در این شهر دارای شعبه‌های متعدد در چهارگوشه شهر باشد. پیش‌تر در کمیسیون فرهنگی شورای شهر به معرفی انجمن خوشنویسان اهواز پرداختیم و از مشکلات این انجمن خواستیم. از شورا و شهرداری مدد خواستیم. از آنها دعوت کردم که خودشان به بازدید از خانه هنر و انجمن بپردازند و ببینند که در چه شرایطی آموزش می‌دهیم و یا هنرجویان در چه شرایط سختی آموزش می‌بینند. به آنها گفتم کار شورای شهر و شهرداری فقط آسفالت، ساخت و ساز، حمل و نقل نیست. توجه به موضوعات فرهنگی و هنری هم باید مدنظر قرار بگیرد. شورای شهر هم قول‌هایی دارد و از سراهای محله گفت که ما همچنان چشم انتظار وعده شورای شهر هستیم.

و در نهایت چه انتظاری داریم
گاهی بی‌توجهی باعث می‌شود هنرمندان به جایی روی آورند که به آنها توجه بیشتری می‌شود. اما ما به این استان دل بستیم و دوست داریم استعدادهای اینجا را رشد دهیم. با این وجود نباید با اهالی فرهنگ و هنر طوری برخورد شود که از اینجا بروند. با این حال به دوره فعلی و متولیان فرهنگ و هنر خوزستان خوش‌بین هستم. امیدوارم و مطمئن هستم که می‌توانیم با اتحاد و همدلی و تعهد بیشتر در حوزه فرهنگ و هنر تحول ایجاد کنیم.

